

FESTA DELS AVIS DE SANTA CRISTINA D'ARO

El president del CREC, Sr. Josep Miret, lliura el ram a l'àvia més gran de la festa.

Santa Cristina d'Aro, amb aquesta nova celebració de la Festa dels Avis, torna a deixar constància de l'interès que hi ha envers la seva gent de més edat.

"El Carrilet" s'uneix amb aquesta diada, i porta a enquesta el President del CREC, entitat que fa possible la Festa.

Sr. JOSEP MIRET:

—Quan temps fa que se celebra al poble aquesta diada?

—Aproximadament uns nou anys. Els cinc primers, solament es feia un berenar. Després, es va començar a fer aquesta Festa més gran, amb ofici acompanyat de música i després un bon dinar.

—Porta molta feina d'organització?

—Sí, porta molta feina, però tots la fem amb moltes ganes de quedar bé.

—Podem dir que sempre ha estat el CREC el seu organitzador?

—Malgrat que sigui subvencionat per alguna institució, el seu organitzador sempre ha estat el CREC.

—Quin número d'avis aplega aquest any la Festa?

—Els assistents han estat cent-quaranta. De fet, alguns no poden venir per no trobar-se bé, però altres, per un malentès de pensar que la Festa és per pagar-los un dinar. Voldria que en-

tenguessin i això els ho dic, parlant amb ells, que és una festa d'homenatge i res més.

—Quina edat té el més gran?

—Una àvia de noranta-tres anys.

—Els veu il·lusionats aquest dia?

—Sí, els veig molt il·lusionats, per molts d'ells és un retrobament. Pensi que Santa Cristina és molt gran —té quatre parròquies dins el seu terme—

i aprofiten aquesta Festa per tornar-se a veure i recordar temps passats. Hi ha companys que només els veus per aquesta diada. I això és molta alegria per a ells.

—No els nota cap nostàlgia de pensar que la Festa se'ls fa per ser grans?

—No ho crec pas; quan arriben a aquesta edat tenen la suficient intuïció per saber que no se'ls fa perquè són grans, sinó pel que representa el ser gran, els nostres avis.

—Té alguna anècdota per explicar?

—Més que anècdota li diria un fet singular i simpàtic com trobar-se a la mateixa Festa una mare jubilada i el seu fill jubilat.

—Quin ha estat l'àpat d'aquest any?

—Aperitiu, entremesos i una arrossada. Un pastís de vuit pisos, vi, cava, cafè i copa, cigars i com a regal un rellotge de tauleta de nit.

—Ha esta cuinat i servit per membres del CREC?

—Sí, amb l'ajuda dels nostres col·laboradors.

Felicitats per a tots.

Tothom sap que el CREC està molt arrelat a Santa Cristina, amb moltes altres activitats que duu a terme. Esperem poder tenir més xerrades.

AMADEU

Els avis.